

Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya

CATAC **CRAAC**

Intersindical Alternativa de Catalunya

www.catac.cat sindicat@catac.cat Tel. 933173151

Novembre 2018

GENERALITAT DE CATALUNYA

Perquè la vaga i perquè dues vagues

1. Sobre les pagues de 2013 i 2014 i les Resolucions del Parlament de Catalunya

L'article 55 de l'Estatut de Catalunya ens diu que el Parlament "representa el Poble de Catalunya" i que "impulsa l'acció de Govern", per tant, podem concloure que les seves resolucions emanen del Poble de Catalunya i que el Govern ha d'actuar segons, entre altres, aquelles resolucions, que, certament, no tenint un valor jurídic, sí que tenen un important valor polític.

En aquesta línia, el Parlament de Catalunya ha aprovat un llarg nombre de resolucions que no està de més recordar aquí.

a) La Resolució 7/XI, de 21 de gener de 2016, del Parlament de Catalunya va instar el Govern a

"presentar un calendari de pagament per les pagues eliminades els anys 2013 i 2014".

b) La Moció 121/XI, de 18 de maig de 2017, del Parlament de Catalunya va instar el Govern a:

Convocar, abans del 8 de juny de 2017, la Mesa General de la Funció Pública i trametre als representants sindicals perquè es negociï i s'acordi una proposta de calendari de recuperació de les pagues extraordinàries que no es van abonar el 2013 i el 2014, a partir de la recuperació de la paga de 2013 el 2018 i la paga de 2014 el 2019. La recuperació d'aquestes pagues no s'ha d'allargar en cap cas més enllà del primer trimestre del 2019"

c) A la Resolució 90/XII, de 9 d'octubre de 2018, el Parlament de Catalunya va adoptar la resolució (41) relativa a la Funció Pública:

a) Establir el calendari de devolució de les dues pagues extraordinàries dels treballadors públics dels anys 2013 i 2014, de tal manera que la paga del 2013 s'hagi reemborsat completament al llarg del 2019 i la paga del 2014 al llarg del 2020.

b) Establir, en el pròxim mes, el calendari de devolució de les pagues extraordinàries del 2013 i del 2014 als treballadors públics, així com de la resta de drets retallats que resten pendents de retornar-los.

c) Fer efectiva la devolució del 10% de la paga del 2013 dels treballadors públics abans del mes de desembre del 2018, tal com es va comprometre a fer.

d) A la Resolució 92/XII, de 17 de novembre de 2018, el Parlament de Catalunya, va adoptar la resolució (33.c) relativa al personal sanitari consistent a instar al Govern a:

"abonar les pagues extraordinàries impagades dels anys 2013 i 2014."

e) Mitjançant una nova Moció, de 22 de novembre de 2018, novament el Parlament de Catalunya ha instat el Govern a la devolució de les pagues en els següents termes:

"Per garantir els drets dels treballadors públics és imprescindible la devolució de les pagues extres del 2013 i 2014 que van ser retallades. Devolució que s'hauria de fer abans de finalitzar el 2019 i 2020, respectivament"

2. Sobre el respecte que les resolucions del Parlament de Catalunya mereixen al Govern de la Generalitat

El Govern va anar trampejant tot el que va poder, ja des de la primera resolució del Parlament, allà pel 2016, per no pagar el que devia. Tenia altres projectes per als diners que pertanyien als empleats públics.

a) La paga de 2012

Va haver de pagar, això sí, el que ens devia del 2012. En primer lloc perquè els mateixos tribunals van obligar-la (els famosos 44 dies) i després perquè el mateix Estat va promoure la devolució a tot el personal empleat públic del país. Naturalment, va ser la de Catalunya la darrera Comunitat a pagar, i de mala gana. La devolució de la paga de 2012 es va articular a través de l'Acord de la Mesa General de Negociació de 9 de juny de 2016.

b) Devolució a 20 anys vista

Finalment, la Generalitat va acceptar, en l'Acord de 16.06.17, i acceptant els sindicats signants (ccoo i ugt) un termini implícit de devolució de 20 anys (a un 10% anual de cada paga el termini total és de 20 anys, es a dir fins l'any 2038) pagar un 10%, de la paga de 2013, per al 2018, en aquest sentit el Govern es va comprometre a:

"Abonar durant l'exercici 2018, un mínim d'un 10% de la quantia equivalent a la paga extraordinària del 2013 que es va deixar de percebre durant aquell exercici"

Com és sabut, els tractats amb "rostres pàl·lids" (l'expressió val per qualsevol de les parts signants), no estan fets per a ser complerts, motiu pel qual el Govern va decidir no complir amb el que havia pactat i desdir-se de pagar el 10% compromès.

c) Les excuses del mal pagador

El Govern es va inventar llavors la via de la Llei d'Estabilitat Pressupostària, tot dient que aquesta norma no permetia pagar ni tan sols el 10% anunciat. Per tal de passar la pilota de les seves responsabilitats a l'Estat, varen al·legar llavors que caldria excepcionar la dita llei i que per a fer-ho calia l'autorització del Ministeri, autorització que aquest no estava disposat a donar.

Aquesta explicació però, no s'aguantava per enlloc, ja que, tenint en compte que l'acord era de l'any passat, el que corresponia era apartar la corresponent partida pressupostària per als Pressupostos de 2018, cosa que el Govern no va fer tot i l'Acord signat. De fet, l'Acord havia estat avalat amb la presència de la Directora General de Pressupostos, Anna Tarrach.

d) Devolució a 10 anys vista

Per tal de justificar que alguna cosa feia, el Govern va presentar a la Mesa General de Negociació un calendari de devolucions a 10 anys vista (fins el 2026), absolutament inacceptable. Tots els sindicats ens vàrem aixecar de la taula, tot i que no entenem perquè ho van fer ccoo i ugt ja que ells, el juny de 2016 n'havien signat un a 20 anys vista, com ja hem dit. Cal però fer el paripé, ja que al març del 2019 hi ha eleccions sindicats i havien de salvar la cara.

e) El menys preu del Govern vers el Parlament

En definitiva doncs, les resolucions del Parlament, és a dir, del legítim representant del Poble de Catalunya, no mereixen cap respecte per part del Govern de Catalunya, aquell que s'omple la boca amb la sobirania del Poble de Catalunya i el seu dret a decidir, dret que, naturalment, compartim i fem nostre.

3. El Govern però, no en té prou amb no pagar el que deu ni amb incomplir les resolucions del Parlament. La supressió de les indisposicions.

No, no n'hi ha prou amb apropiar-se del que no és d'un, cal a més retallar-li tot el que es pugui. En aquesta línia, darrerament, en un altre acte, que podríem qualificar de vandàlic, i, un cop més amb la col·laboració dels sindicats ccoo i ugt, el Govern, a través de la seva Administració, ha decidit eliminar, sobre la base d'un previ acord (de 18.09.18) amb els sindicats esmentats, el dret a les absències per indisposició. S'anul·laven per tant les 30 hores per indisposició de les que disposàvem, un cop més amb la col·laboració de qui, en teoria, havia de vetllar pels interessos del col·lectiu al que diuen defensar.

4. La renúncia implícita a l'IPC com a referència per a actualitzar les retribucions així com a negociar el retorn de les retallades aplicades des de 2012.

a) L'estandarització de la pèrdua anual de poder adquisitiu

A tot això, se'ns ha volgut vendre, també amb la col·laboració dels sindicats esmentats (acord de 18.09.18), com a una gran conquesta, una actualització de retribucions de l'1,95%, que en realitat és de l'1,62%, que al moment de signar-se ja estava per sota de l'IPC anual i que implícitament

suposa renunciar a l'actualització de les retribucions segons l'increment del cost de la vida. Es a dir, s'estandaritza la pèrdua anual de poder adquisitiu.

b) Ni retorn de pagues ni reversió de retallades

A tot això, cal afegir que les esmentades resolucions i mocions del Parlament, també instaven el Govern a revertir les retallades, cosa de la que aquest Govern, no n'ha volgut parlar en cap moment, mantenint així una situació que ja fa temps que ha estat superada a bona part de la resta d'administracions autonòmiques. Fins i tot en algunes, la situació encara millora la precedent. Tal és el cas de les jornades de 35 hores que s'apliquen tot l'any a moltes Comunitats. I que la mateixa Generalitat aplica a l'Administració de Justícia (32,5 hores a l'estiu).

c) Encara hi ha lloc per a més retallades

La reacció autoritària, regressiva i retalladora de drets ha arribat fins a tal extrem, que des de Funció Pública, s'ha arribat a interpretar, i ho esmentem només com a un exemple, un dret del personal com ho son les 25 hores de flexibilitat horària com a un dret de l'Administració per a perllongar la jornada de treball del personal quan les necessitats del servei ho requereixin.

5. Per acabar

Diferents qüestions resulten de tot el que hem explicat,

- en primer lloc la negativa del Govern a retornar allò del que es va apropiat dels seus empleats i les maniobres dilatòries i explicacions inconsistentes d'aquest Govern per no pagar ni el que deu ni allò al que es va comprometre
- En segon lloc la mala llet d'aquest Govern que, no content amb els greuges dels que ens fa objecte, continua, 6 anys després de les retallades de 2012, retallant-nos els drets, com ara el dret a les absències per indisposició dels que sempre havíem disposat i es continua disposant des de l'àmbit privat i que ni tan sols durant la crisi havien estat suprimides.
- Finalment, la col·laboració, premeditada, imprudent o en qualsevol cas submissa, dels sindicats als que ens hem referit, en el manteniment, devaluació o fins i tot promoció de situacions clarament perjudicials per al col·lectiu al que haurien de defensar.

Per tot això, des d'IAC-CATAC entenem que hi ha motius més que suficients per a fer vaga, una vaga de dues hores, pensada per a reduir els costos en descomptes per al personal però al mateix temps per a palesar el descontent del col·lectiu amb el tarannà prepotent, enganyós i insubmís amb el titular de la sobirania del poble, d'aquest Govern amb el seu personal.

També pensem que han quedat prou clares les causes per les quals la jornada de vaga que promou la IAC per a tot el sector públic per al dia 29 de novembre no coincideix amb la jornada que promouen ccoo i ugt, que pretenen, entenem, amb les seves convocatòries, voler passar com bombers després d'haver causat els incendis.

La millor defensa, un bon CATAC